

ХРАМОВОТО ЧУДО НА ХИМЕНА

От Гленда Мендес де Лопес
(По истинска история)

Химена била притеснена. Но тя знаела, че Господ щял да ѝ помогне.

Това се случило в Гватемала.

Химена се качила в колата и закопча-
ла колана си. Тя и нейните родители
пътували за храма. За първи път щяла да
извършва кръщения в храма. Рарі щял да я
кръщава за някои от техните предци. Химе-
на нямала търпение!

Но тогава се сетила за нещо, което я на-
карало да изпитва паника вътре в себе си.
„Рарі – казала тя, – ами помпата ми?”

Химена имала диабет от тип 1. За да бъ-
де здрава, тя винаги носела един малък

уред, наречен инсулинова помпа, за да ѝ
помага да контролира кръвната си захар.
Ако стояла прекалено дълго време без нея,
ѝ прилошавало.

„Ще ми позволят ли да я нося вътре в хра-
ма?” – попитала Химена. Сърцето ѝ туптяло
бързо. „Ами когато вляза във водата?”

„Всичко ще бъде наред – казал Рарі. –
Можеш да носиш помпата си до момента,
когато влезеш във водата. После Мамá ще ти
помогне да я сложиш отново, веднага щом
излезеш”.

Мамá кимнала с глава. „И ако започне да ти
прилошава, докато извършваш кръщения, само
кажи на Рарі и можеш да спреш”. Мамá стиснала
ръката ѝ. „Ние ще бъдем с теб през цялото време”.

„Добре” – казала Химена. Тя все още била при-
теснена. Но Мамá и Рарі ѝ помогнали да се по-
чувства малко по-добре.

Когато пристигнали, Химена държала Мамá и
Рарі за ръце, докато вървели към вратите на хра-
ма. Веднага щом стъпила вътре, Химена усетила
топло, успокояващо чувство. Тя знаела, че Свети-
ят Дух ѝ казвал, че Небесният Отец ще ѝ помог-
не, въпреки че била притеснена. Всичко ще бъде
наред, точно както казал Рарі.

Химена се преоблякла в бели дрехи. Тогава
Мамá ѝ помогнала да махне помпата си. „Ще
бъде само за няколко минутки” – казала Мамá.
Тя прегърнала Химена.

Химена стъпила във водата. Рарі я очаквал. Той
протегнал ръката си и ѝ помогнал да слезе по
стълбите.

Рарі казал молитвата за кръщение и потопил
Химена под водата. Когато излязла от водата,
Химена се усмихнала. След това направили още
няколко кръщения.

„Добре ли се чувстваш?” – прошепнал Рарі в
ухото ѝ.

„Да!” – отвърнала Химена.

Рарі я кръстил за още няколко човека. „Можеш
ли да правиш още?” – попитал той отново.

„Да!” – отвърнала Химена.

След последното кръщение Мамá помогнала
на Химена да постави помпата си и проверила
кръвната ѝ захар. Мамá се усмихнала. Била в
нормата! Сякаш Химена изобщо не била махала
помпата си.

След това те отишли в по-малка стая. Рарі
поставил ръцете си на главата на Химена. Той я
потвърдил за член на Църквата на Исус Христос
на светиите от последните дни за починалите
хора, за които се била кръстила. Сега нейните
предци можели да изберат да се присъединят
към Църквата на Исус Христос!

На домашната вечер следващата седмица Хи-
мена и родителите ѝ говорили за пътуването до
храма. „Храмът е домът Господен – казал Рарі. –
Когато го посещаваме, можем да преживяваме
чудеса в живота си”.

„Какви чудеса? – попитал Пабло, малкия брат
на Химена.

„Аз се притеснявах да махна инсулиновата си
помпа, за да вляза във водата – казала Химена. –
Но докато извършвах кръщения, дори не ми при-
лоша. Това беше чудо!”. Тя се усмихнала. „И макар
че бях притеснена, Светият Дух ми помогна да се
чувствам спокойна. Това също беше чудо”. ●

Помагал ли ви е Светият Дух да се чувствате спокойни?